

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลขนานนา
เรื่อง มาตรการในป้องกัน แก้ไข และควบคุมคุณภาพอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลขนานนา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลหนึ่งที่ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๙ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ โดยมีอำนาจและหน้าที่ที่ต้องดำเนินการครอบคลุมภารกิจงานเพื่อให้บริการสาธารณะต่อประชาชนพื้นที่และดำเนินการในส่วนอื่นๆที่มีระเบียบ ข้อกฎหมาย หนังสือสั่งการให้ดำเนินการ ซึ่งในเรื่องการดำเนินการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ก็เป็นอำนาจและหน้าที่ที่ต้องกฎหมายกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนิน ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ มาตรา ๖๗ (๓) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๖ (๒๔)

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลขนานนา เห็นความสำคัญของการดำเนินการจัดการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลขนานนา จึงขอประชาสัมพันธ์มาตรการในการป้องกัน แก้ไข และควบคุมคุณภาพอากาศ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญและสอดคล้องดูแล คุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายละเอียดปรากฏท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายณัฐภัทร อ่อนศรีทอง)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลขนานนา

อากาศเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องควบคุมคุณภาพอากาศให้อยู่ในสภาพที่ไม่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน จึงจำเป็นต้องหามาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน คือ

๑. การเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ

การตรวจวัดคุณภาพอากาศด้วยหน่วยเคลื่อนที่ ซึ่งอาจทำได้โดยอาศัยเจ้าหน้าที่ของรัฐติดตามตรวจสอบศึกษาแนวโน้มคุณภาพอากาศตามจุดต่าง ๆ ที่ต้องการ

การติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ เป็นการเฝ้าระวังที่ติดตั้งสถานีตรวจวัดแบบถาวร เพื่อเฝ้าระวังคุณภาพอากาศในทุก ๆ ย่าน เช่น ย่านที่พักอาศัย ย่านอุตสาหกรรม ย่านธุรกิจ ไม่ให้เกินมาตรฐาน หากพบว่าคุณภาพอากาศในย่านใดเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน พืช สัตว์ และทรัพย์สินต่าง ๆ จะได้หาทางป้องกันหรือแก้ไขมิให้เกิดผลเสียหายอีกต่อไป

การสังเกตการเปลี่ยนแปลงโดยประมาณ ซึ่งอาจสังเกตได้โดยประชาชนทั่วไปพบหรือสังเกตเห็นสิ่งผิดปกติเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ เช่น เห็นหมอกควันควรรีบแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

๒. การควบคุมและป้องกันการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด

การใช้เทคโนโลยีหรืออุปกรณ์ควบคุมมลพิษประเภทต่าง ๆ นั้น จะติดตั้งเข้ากับแหล่งกำเนิดของมลพิษ เพื่อทำหน้าที่กำจัดหรือลดปริมาณของมลสารที่ถูกปล่อยออกสู่บรรยากาศ ซึ่งในการควบคุมสภาวะอากาศเป็นพิษนั้น จะต้องพิจารณาเลือกวิธีการที่เหมาะสมประหยัดและได้ผลดีที่สุด โดยมีหลักการใหญ่ ๆ ดังนี้

๒.๑ พยายามเลือกใช้วัตถุดิบและเชื้อเพลิงที่ไม่มีสารก่อมลพิษทางอากาศ

๒.๒ ปรับปรุงคุณภาพวัตถุดิบหรือเชื้อเพลิงที่ใช้ในกระบวนการผลิตให้มีองค์ประกอบของสาร ที่อาจก่อให้เกิดสารเป็นพิษขึ้นในภายหลังน้อยที่สุด

๒.๓ ปรับปรุงแก้ไขวิธีการในกระบวนการผลิตให้สามารถช่วยลดการเกิดสารมลพิษจากขั้นตอน การผลิตให้เหลือน้อยหรือไม่มีเลย

๒.๔ ติดตั้งระบบบำบัดหรือปรับปรุงอุปกรณ์การกำจัดมลพิษทางอากาศให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับชนิดและลักษณะของแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงปริมาณและชนิดของอากาศเสีย มาตรฐานปริมาณอากาศเสียที่ยอมให้ปล่อยออกสู่บรรยากาศ ค่าใช้จ่ายในการลงทุน และการใช้งาน

๓. การกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ

ต้องครอบคลุมสารมลพิษอากาศทุกประเภทจากแหล่งก่อมลพิษประเภทต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ และควรมีการปรับปรุงมาตรฐานให้สอดคล้องกับสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

๔. การออกกฎหมาย

โดยมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์และมาตรการที่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ซึ่งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ออกมานั้น ต้องมีความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการเสมอ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติต้องสามารถบังคับให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ได้

๕. การกำหนดนโยบายและวางแผน เพื่อควบคุมมลพิษอากาศ

๕.๑ การแบ่งแยกเขตเฉพาะ (Proper Zone) คือ การวางผังเมืองหรือชุมชนออกเป็นเขตหรือย่านต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมตามสภาพท้องถิ่นและกิจกรรมของชุมชนโดยแบ่งออกเป็นย่านต่าง ๆ ไม่ปะปนกัน เช่น ย่านการค้า ย่านอุตสาหกรรมและย่านที่อยู่อาศัย การกำหนดผังเมืองออกเป็นย่านต่าง ๆ จะช่วยให้สามารถควบคุมและปฏิบัติงานเกี่ยวกับมลภาวะอากาศได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๕.๒ การควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ (Control of Activities) คือการดำเนินงาน เพื่อควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนโดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นแหล่งก่อให้เกิดสารที่เป็นต้นเหตุทำให้เกิดสภาวะอากาศเป็นพิษ จะต้องได้รับการควบคุมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมนั้นอยู่ในมาตรฐานถูกต้องตามหลักวิชาการ การดำเนินการดังกล่าวนี้จะต้องมีการร่วมมือประสานกันระหว่างหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ การให้การศึกษาและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะต้องจัดทำในหลายระดับ หลายรูปแบบ และให้กับกลุ่มชนทุกกลุ่ม โดยเริ่มตั้งแต่การสอนแนวความคิดรณรงค์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนทั่วไป เด็กนักเรียนในระดับประถม และค่อย ๆ เพิ่มเนื้อหา และ ความลึกซึ้งมากขึ้นไปอย่างต่อเนื่องจนถึงระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารกับ มวลชนในวาระต่าง ๆ โดยอาศัยสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เกร็ดความรู้วิธีการลดควันดำ การรณรงค์ลดควันขาวรถจักรยานยนต์ เป็นต้น

๕.๔ กำหนดเขตควบคุม และจำกัดจำนวนแหล่งมลพิษ มิให้มีมากขึ้นจนเป็นเหตุในการเกิดปัญหามลพิษ

๖. การเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแหล่งผลิตอากาศบริสุทธิ์

เช่น การสร้างสวนสาธารณะ การปลูกต้นไม้ในเขตเมือง เป็นต้น

..... อากาศมีคุณค่าต่อชีวิต ช่วยกันสำนึกรักษาคุณภาพอากาศ

ด้วยความปรารถนาดีแลห่วงใย

จากองค์การบริหารส่วนตำบลชนาบนาก